

følgende Paragraf, § 28, siges jo ogsaa det modsatte, idet det der siges, at nærværende Lov skal ikke være til Hinder for, at der paa Gæstgiverier eller andre Steder, hvor rejsende modtages for Betaling, udskænkes berusende Drikke til rejsende, som have Natteophold der, eller til Personer, som der have Kost og Logi. Det forekommer mig, at denne § 28 staar i en uløselig Modstrid med den Sætning i § 2, som jeg tillod mig at citere, og som gaar ud paa, at ingen, som modtager rejsende for Betaling, maa foretage Handel med eller Udskænkning af berusende Drikke. Alleerede her synes det mig, at Lovforslaget er gaaet noget for vidt og er kommet ind paa et Grundlag, som ikke kan siges at være holdbart.

Men der indeholdes ogsaa andre Bestemmelser af den Slags i Lovforslaget, og det ærede Medlem for Færøerne har peget paa dem. Det er egentlig dem, der ere det centrale i Forslaget. Jeg sigter her til § 5, som siger, at ingen af de i § 1 omhandlede Næringer kunne udøves, med mindre dens Udøvelse er tilladt ved Sogneafstemning. Og i Slutningen af denne Paragraf hedder det: „For at en af de paa-gældende Næringer skal være tilladt udkræves, at mere end en Fjerdedel af samtlige stemmeberettigede har stemt for at tillade den.“ Derefter skal altsaa hele denne Handel og Udskænkning deroppe paa Færøerne være fuldstændig afhængig af en Sogneafstemning. Men en saadan er gyldig, naar blot over en Fjerdedel af de stemmeberettigede — altsaa ikke en Fjerdedel af hele Kommunens Befolkning — giver Tilladelse dertil. Det staar noget i Modstrid med den Udtalelse, det ærede Medlem fremkom med: at det ligger i Befolkningens Haand, at den selv skal afgøre, om den vil have Udskænkning eller ikke. Thi naar en Fjerdedel af de stemmeberettigede kan vedtage en saadan Bestemmelse, medens maaske af de øvrige tre Fjerdedele en Del stemmer imod og en Del ikke afgiver Stemme, og der saa desuden er en Mængde Mennesker, som slet ikke have Stemmeret, og som derfor ikke kunne komme til at afgive deres Stemmer, kan det dog ikke siges, at det er Befolkningen som saadan, der afgør det. Dog, det skal jeg ikke opholde mig ved. Men jeg skal opholde mig ved, hvilken Virkning en saadan Ordning kan have overfor Tilstanden i Almindelighed, hvad enten det nu er et Flertal eller et Mindretal, det her drejer sig om, og jeg skal

tillige nævne de andre Paragraffer, som have Sammenhæng med denne Ordning.

Det er bl. a. Bestemmelserne i § 17, som sige, at hvis saadanne Drikke aftappes efter Indførselen, maa de ikke forhandles i mindre Mængder end $\frac{3}{4}$ Pot med Undtagelse af Øl, som kan forhandles i Mængder, der ikke ere under $\frac{3}{8}$ Pot, altsaa egentlig Spiritus maa ikke forhandles i mindre Mængder end $\frac{3}{4}$ Pot. Saa foreskrives i § 19, at alle Udsalgs- og Udskænkningsteder skulle holdes lukkede fra om Eftermiddagen Kl. 6 Dagen før en af Folkekirkens Helligdage til om Formiddagen Kl. 6 Dagen efter en saadan. Det er Virkningen af disse Bestemmelser, jeg gerne vil tillade mig at omtale nærmere. Det forekommer mig, at man her griber til Midler, hvis Virkninger man ikke har underkastet nogen grundig Eftertanke. Man har ikke søgt Oplysning andre Steder fra, hvor saadanne Midler have været anvendte, om, hvilken Virkning de der have haft, og man har ikke undersøgt i Historien, hvilken Virkning Forbud mod Spiritustilvirkning og Spiritusudskænkning i tidligere Tider har haft. Men der er jo en Mængde Erfaringer i saa Henseende, som man absolut bør se hen til. Jeg har gjort mig Umage for at undersøge saadanne Erfaringer og er kommen til det Resultat, at ihvorvel jeg ikke vil underkende, at ærede Medborgere paa Færøerne, som have arbejdet for denne Lov, vistnok have en ganske god Mening med den, mener jeg dog, at de med Hensyn til de Midler, de anvende, have grebet ganske forkert, og at de ville komme til et ganske andet Resultat end det, de tilsigte.

Jeg vil saaledes i første Række pege paa, at Tilvirkningen af Spiritus jo er en Virksomhed, en Proces, som er saa uhyre simpel, at den kan foretages omtrent hvor som helst, og jeg vil henvise til for-førrige Aarhundrede, da det paa det strengeste blev forbudt de danske Bønder at tilvirke Spiritus. Hjalp det da, at Toldembedsmændene rejste om i Landet og eftersaa, om dette Forbud blev opretholdt? Nej, det hjalp ikke det allermindste. Jeg har læst mange Beretninger om, hvorledes Bønderne gravede deres Brændevinstøj ned ude paa Marken, for at Toldembedsmændene ikke skulde faa det at se; og naar disse saa vare borte, gravede de det op igen og lavede og drak deres Brændevin alligevel til Trods for, at det var strengt forbudt og underkastet store Straffe. Paa den Maade virkede dette Forbud, og